

μονάρχου, ἐνῷ συγχρόνως ἔκεινοι ὀμνυον πίστιν. Μετὰ ταῦτα ἀφοῦ ἐσκέπασαν τὸ πτῶμα καὶ τὰς ἔνδεκα γυναικας μὲν πυκνὴν καὶ δυνατὴν ψίθιον, ἔχουσαν ἔλαιον ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἔβαλον πῦρ. Ἐν ἀκαρεῖ αἱ φλόγες διεδόθησαν καὶ περιεκάλυψαν τὸ ὅλον, καὶ κατὰ τὴν διμολογίαν αὐτόπτου μάρτυρος, καὶ τὸ δεκαπέντε λεπτῶν, οὐδὲν ἄλλο ἔμεινεν ἐκ τῶν ἔνδεκα ωραίων γυναικῶν, εἰμὴ σωρὸς ὅστεών καὶ τέρρας.

Οτε ἀπέθανεν ὁ πατήρ, ὁ νιός του Μαχαρατζᾶ Δουλήπη Σίγγη, ἵτο τεσσάρων ἑτῶν. Ὁτε δὲ ἐφωτίσθη ὑπὸ τοῦ παναγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ιερῶν Γραφῶν ἡτο δεκαεξῆς ἑτῶν, καὶ δεκακοντά δὲ λαβὼν τὸ ἄγιον Βάπτισμα, ἔγεινε μέλος τῆς ἐκκλησίας του Χριστοῦ. Ἐντὸς τῆς πρωτευούστης του, καὶ εἰς τὸν σταθμὸν τῶν ἀμερικανῶν, ιεραποστόλων διὰ τῶν δοποὶν προσῆλθεν εἰς τὸν χριστιανισμὸν, παρευθὺς ἐσύστησεν ἐτυρίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πτωχῶν καὶ τώρα σύντηρης ιεραποστόλους καὶ σχολεία εἰς χωρία, καὶ δίδει κατ' ἕτος, διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα φιλανθρωπικὰ ἔργα, τὸ δέκατον τούλαχιστον τοῦ εἰσοδηματός του. Οχι μετὰ πολὺ, ἀροῦ ἔγεινε χριστιανὸς, περιηγούμενος ἐπεσκέψθη τὴν Αἴγυπτον παρασταθεὶς δὲ εἰς τὰς ἐξετάσεις σχολείου τιὸς ιεραποστολικοῦ, πύχαριστήθη πολὺ ἐκ μιᾶς τῶν μαθητριῶν, τὴν δοποὶν καὶ ἔλαβε σύζυγον μετὰ ταῦτα. Ἐξ εὐγνωμοσύνης ἔνεκα τῆς χριστιανῆς, νέας συζύγου του κινούμενος συνεισφέρει πλουσίων πρὸς συντήρησιν χριστιανικῶν σχολείων ἐν Αἴγυπτῳ καὶ κατ' ἕτος, ἐν τῇ ἐπετείῳ ἡμέρᾳ τοῦ γάμου του, δίδει πάντες χιλιάδας τάλληρα εἰς τὰ σχολεῖα, ἐν οἷς αὕτη ἐξεπεδεύθη. Οὕτω λοιπὸν εἰς διάσημηα ἔνδεκα ἑτῶν ἔκτοτε ἐδώρησε πεντήκοντα πέντε χιλιάδας τάλληρος.

Κατὰ τὴν ἐκρήξιν τῆς ἀνταρσίας του Σεπού ἐν Ἰνδίᾳ, φυγὼν ἐκ τῆς πατρίδος του κατώκησεν ἐν Ἀγγλίᾳ. Τηρεῖ μεγαλοπρεπῆ οὐκον πλησίον του Λονδίνου, τὸ δὲ ἀναλόγως τῆς τάξεως του εἰσόδημα πληρώνεται εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς κυβερνήσεως, ἥτις διαχειρίζεται τὰ πρῶτα κτήματά του ἐν Ἰνδίᾳ. Ἐκαρι τολλὰ διὰ τὸ Λονδίνον, καὶ εἶναι ἀντιπρόσδρος τῆς Βεβλικῆς Ἐταιρίας. Ἡ Ἐταιρία δὲ αὕτη, φυσικῷ τῷ λόγῳ, εἶναι τὸ κύριον τῆς εὐγνωμοσύνης του μέλημα, ἢν ἀποδεικνύει δι' εὐεργετικῶν ἔργων διότι εἰς τὴν ἀγίαν Γραφὴν ὅρεῖται τὸ πᾶν.

Εἴθε νὰ λάμψῃ ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν δοποὶν οἱ βασιλεῖς πάντες τῆς γῆς θὰ προσκυνήσωσι τὸν Βασιλέα τῶν Βασιλέων, καὶ νὰ πληρωθῇ ἀπασα ἡ γῆ τῆς δόξης τοῦ Κυρίου!

ΠΑΙΑΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Z Ω A.

ΚΕΦ. ΙΘ'.—Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΥΡΑ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΖΩΟΙΣ.

Εἴπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις πῶς ὁ νοῦς ἡμῶν μανθάνει περὶ τῶν περὶ αὐτοῦ, καὶ πῶς ποιεῖται χρῆ-

σιν τῆς γνώσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ἡμετέρου σώματος τῶν μυῶν, δηλ. ὅσταν η. Ὁ νοῦς ἡμῶν εἶναι ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ μεταχειρίζεται τὸν ἐγκέφαλον ἵνα δι' αὐτοῦ σκέπτηται· ἐκ δὲ τοῦ ἐγκεφάλου διακλαδίζονται πάντα τὰ νεῦρα δι' ὧν κινεῖ πάντα τὸν ποικίλον μηχανισμὸν τοῦ σώματος. Ὁ ἐγκέφαλος ἡμῶν ἐπομένως, δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ κευτρικὸν ἔργαστήριον τοῦ ἡμετέρου νοός· ητοι εἶναι ὡς τὸ δωμάτιον τῆς μηχανῆς ἔργοστασίου, διότεν ἡ μηχανὴ διατηρεῖ τὴν κίνησιν τοῦ μηχανισμοῦ εἰς τὰ ἀλλα μέρη τῆς οἰκοδομῆς.

Τὰ διάφορα ζῶα ἔχουσιν ἐγκέφαλον καὶ νεῦρα ὡς ημετοῖς· ὁ νοῦς ἐν τοῖς ἐγκεφάλοις αὐτῶν μανθάνει περὶ τῶν περὶ αὐτὰ πραγμάτων. Δὲν μανθάνουσι τόσα δσα δ νοῦς ἡμῶν, εἶναι ἀληθὲς, ἀλλὰ πράγματα μανθάνουσιν. Ἐάν παρατηρήστε γαλὴν ἀμα γεννηθεῖσαν, ὁμοιάζει πολὺ πρὸς γήπιον. Δὲν γνωρίζει τίποτε, ἀλλ' ὡς τὸ γήπιον γινώσκει δσημέρας πλείσια, καὶ ὅταν αὔξηθη γινώσκει ἴκανά· πάντα δὲ δσα γινώσκει, ἥλθον εἰς τὸν νοῦν αὐτῆς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' θν, ὡς γινώσκομεν, ἔρχεται καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον νοῦν, δηλ. διὰ τῶν αἰσθήσεων. Πᾶσα ἡ γνῶσις εἰσῆλθε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ὅτων καὶ λοιπῶν αὐτῆς ὀργάνων, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἐγκέφαλον διὰ τῶν νεύρων.

Ο νοῦς ἐν τοῖς ζῶαις ποιεῖται χρῆσιν τῶν μυῶν καθ' θν τρόπον καὶ δὲ ἡμέτερος. Ἰδετε μικρὰν γαλὴν παίζουσαν. Οι κινοῦντες τοὺς πόδας μῆς διευθύνονται ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ νοός αὐτῆς διὰ μέσου τῶν νεύρων, καὶ πᾶσαι αἱ κινήσεις ἐνῷ παίζει γίνονται διὰ τοῦ νοός.

Ο,τι εἴπομεν περὶ τινῶν ζῶων εἴωται ἀληθὲς περὶ πάντων. Τὸ μικρὸν ἔντομον τὸ ἀφίπταμενον διόπταν πλήκωμεν αὐτὸν ἔχει μικρὸν ἐγκέφαλον, καὶ δὲ νοῦς αὐτοῦ σκέπτεται περὶ τῶν δσων βλέπει, ἀκούει δὲ καὶ αἰσθάνεται η. ἀκριβῶς ὡς ποιεῖ καὶ δὲ νοῦς ἡμῶν ὅταν δὲ ἀφίπταται τοσοῦτον ταχέως ἐκ τοῦ κτυπήματος τὸ δόποιον διὰ τῶν ὀφθαλμῶν βλέπει ἔρχομενον, δὲ νοῦς αὐτοῦ λέγει πρὸς τοὺς μῆς νὰ κινήσωσι τὰς πτερύγιας. Ἡ πάρχωσι γεννρα διακομίζοντα ἀγγέλματα ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων του εἰς τὸν ἐγκεφάλῳ νοῦν, καὶ ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου εἰς τοὺς μῆς, ὡς καὶ ἐν ἡμῖν. Ὁ ἐγκέφαλος εἶναι ἐλάχιστος ὡς καὶ τὰ νεῦρα, ἀλλὰ τὸ ἔργων αὐτῶν ποιοῦσι καλῶς. Ποιοῦσι μικρὸν ἀλλὰ καλὸν τηλέγραφον.

Οπόση σκέψις γίνεται ἐν τοῖς ἐγκεφάλοις πάντων τῶν ζῶων ἐν τῷ κόσμῳ! Πόσον δὲ νοῦς αὐτῶν εἶναι ἐνησχολημένος, δεχόμενος ἀγγέλματα ἐκ τῶν αἰσθήσεων, καὶ κινῶν ὅλον τὸν μηχανισμὸν τοῦ σώματος αὐτῶν. Πορεύθητε εἰς κῆπον, καὶ ἰδετε τὰ πτηνά, τὰς χρυσαλλίδας, τὰς μελίσσας, τὰς μυίας, τοὺς μύρμηκας, τοὺς βατράχους καὶ τοὺς σκώληκας· πάντα ταῦτα εἰσὶν ἐν διαρκεῖ σκέψις· δὲν δύνανται νὰ κινήσωσι χωρὶς νὰ σκέψις ποιεῖ τοὺς μῆς αὐτῶν νὰ κινῶνται.

Τινὰ ἐξ αὐτῶν σκέπτονται πλειότερον ἀλλων. Τὸ πτηνὸν σκέπτεται πλειότερον τοῦ σκώληκος. Τινὰ σκέ-

πτονται ταχύτερους έτερων. Τό παραδείσιον πτηνὸν, τὸ ἀπὸ ἀνθουσίεις ἀνθος πόσοντον ταχέως ἵπτάμενον, σκέπτεται ταχέως τόσον δυον καὶ ἐργάζεται. Αλλ' ὁ βραδὺς... Βραδέως σκέπτεται. Ο νοῦς αὐτοῦ δὲν ἐργάζεται τὸν μηχανισμὸν τῶν μαῶν αὐτοῦ πολὺ, οὐτωὶ δὲ δὲν ἀλγεῖται. Αλλὰ καὶ αὗτος, εἴοιτε ταχέως σκέπτεται, δύπτων μυία πλησιάσῃ αὐτὸν, τὴν συλλαμβάνει, διὰ τῆς γλώσσης του τοσούτου, ἰταχέως ὥστε μόλις βλέπει τις πῶς τὴν συγέλαθε. Ἐπιτηρεῖ τὴν μύιαν προσεκτικῶς, μένων πολὺ τοῦ σύχος· δένταν δὲ ἵκανως πλησιάσῃ, ἔκριπτει τὴν γνῶσαν του, καὶ μύια ἀναρπάζεται. Μόλις δύναται νὰ σκεφθῇ τις δύτι τοσούτον βραδὺν ζόνον δύναται νὰ πράττει τι μετὰ τοσαύτης ταχύτητος. Ο πλειότερον τὰ ζῶα σκέπτεται τοσούτον ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ εἶναι μείζων παραβαλλόμενος πρὸς τὸ λαικόν σῶμα. Ο ἀνθρώπος σκέπτεται πλειότερον παντὸς ἀλλού ζῶου, διὸ ἔχει μέγαν ἐγκέφαλον. Αλλὰ τὸ διστρεπίδιον γόνιον ἔχει ἐγκέφαλον, διότι ἐν τῷ ἡρεμῷ του βίῳ, κεκλειται μένων τῷ κελύφῳ του, ὅλιγον σκέπτεται. Αλλὰ ζῶα ως Ἱρποί, κύνες, γαλαῖ, πτηνά, πιθικοί, ἔχουσι μεγάλους ἐγκέφαλους, διότι πολὺ σκέπτονται. Οι ἐγκέφαλοι δύνας αὐτῶν δὲν εἶναι ως οἱ τοῦ ἀνθρώπου κατ' ἀναλογίαν του μεγέθους του σώματος. Ο ἐγκέφαλος ζῶου ὀλίγον σκέπτομέν τοι μεγέθους του μικρὸς ἢ ἀπλοῦς, ως μικρὸς ἢ ἀπλῆμηχανή χρείαζεται πρὸς ἐκτέλεσιν μικρῶν ἔργων. Καίτοι δὲ τὰ ζῶα ποιοῦσι τὴν σκέψιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἐγκέφαλου αὐτῶν ως ἡμεῖς, εἰσὶ σκέψεις τινες ἀς ἡμεῖς μόνοι ποιοῦμεν ἐκεῖνα δὲ οὐδόλως. Εἰσὶ τινα πράγματα περὶ ᾧ οὐδὲν γινώσκουσιν. Αλλὰ περὶ τούτου εἰς προσεχὲς κεφάλαιον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Μετακίνησις ὁ βελισκών. — Ο δέλισκος τῆς Κλεοπάτρας δ' ἀρτίως μετακομισθεὶς ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Ἀγγίλαν δὲν εἶναι τὸ πρώτον μνημεῖον τοῦ ἐξ Αἰγύπτου ἀποκριθέν. Ο αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Αὔγουστος, ζήσας ἐν ἔτει 81 π. Χ. μέχρι του 14 μ. Χ., μετέφερε διαφόρους εἰς Ρώμην, καὶ διάδοχοι αὐτοῦ αὐτοκράτορες δύοις ἐποιησαν, ἔως τοῦ τεσσαράκοντα ὄκτω μετεκομίσθησαν. Οι Γάλλοι ἀνήγειρον ἔνα ἐπὶ τῆς Πλατείας τῆς Ομονοίας, ἐν ἔτει 1836. Τὰ τεράστια ταῦτα μνημεῖα, μύους σχεδὸν ἐδομήκοντα ποδῶν, ἀνηγρέθησαν κατ' ἄργας ἐν Ἡλιούπολει, ἐνώπιον τοῦ νκοῦ τοῦ Θεοῦ Τούμου τοῦ ἀνατέλλοντος Ἡλίου, καὶ φέρουσι τὸ δόνομα τῆς Κλεοπάτρας ως ἔκ τινος παραδόσεως δὲ ταῦτα μετηγένθησαν εἰς Ἀλεξανδρείαν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Κλεοπάτρας.

— Γαλλικὸν δερμάτινα χεριά τα, τὰ χειρόχτια ταῦτα καταρχὰς ἐκ δέρματος ἐριφού κατασκευαζόμενα, νῦν γίνονται ἐκ δέρματος πιθίκου ως μᾶλλον εὐκάμπτου. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀπρεπὲς ἐν τισι κύκλοις νὰ τείνῃ τις ἀχειρόκοτα γειρά εἰς κυρίαν, φάνεται δὲ τι πιμάται αὐτὴ μᾶλλον ἐν της φύσεως δέρματος πιθίκου ἢ ἀνθρώπου. Οι θηρεύοντες τοὺς πιθίκους ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ πωλοῦσι τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπὸ 1,50 ἔως 3 δραχμῶν εκαστον εἰς Γάλλους ἐμπόρους, φινεύεται δὲ ἐτησίως ἔκαστος θηρευτῆς 3000 πιθήκους.

— Οι κόρυφαιοι συντάκται τῶν κυρίων ὄφρων τοῦ Ἀγγλικοῦ «Χρόνου» λαμβάνουσι μισθών 2000 λιρῶν κατ' ἔτος. Τὸ μείζον ποσὸν τὸ πληρωνόμενον ἐν Ἀμερικῇ εἰς συντάκτην κυρίων ὄφρων εἶναι τὸ διδόμενον ὑπὸ τοῦ «Κήρυκος

τῆς Νέας Φύρκης» εἰς τὸν κ. Κάρολον Νορδώρφ. Ούτος λαμβάνει 10,000 δολλάρια ἐτησίως, καὶ τρέχει ὅποτε καὶ διατρέψει.

— Μεγάλη ἐπιχείρησις πρόκειται νὰ συντελεσθῇ δύον οὕτων ήτοι μέλλει νὰ διευκολύνῃ τὰς γεωγραφικὰς ἐν Ἀφρικῇ αναγνώσεσις. Η σύνθεσις τῆς Ἀφρικῆς απὸ τῆς μιᾶς ἀκρας αὐτῆς μάχρι τὴν ἑτέρας διὰ τηλεγράφου. Ὁλόληρον τὸ διάτημα απὸ Ἀλεξανδρείας μέχρι τοῦ Νατάλ αποτελεῖ 3000 γεωγραφικά μίλια. Ήδη ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μέχρι τοῦ Καρπούμ μετ' οὐ πολὺ θέλει τελεσθῆ ἡ σύνθεσις, καὶ ἀμέσως θέλει προσηγορίας μέχρι Γονδοκόρχες, ἀποστάσεως εἰν συνόλῳ 1565 μιλίων.

— Οπότεν αἱ γυναικεῖς τῆς Δαπνιάς ἔχουσται βρέφος μεταβαχίσουσάν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πάντοτε φέρουσι τοῦτο μεσοῦ ἐαυτῶν. Αμα ως ἡ οἰκογένεια φύλαξε ἐν τῷ μικρῷ ξυλίνῳ οἰκοδόμημα, καὶ οἱ βρέφη διθωστὶν διπτήρως σκαπτεῖ μικράν κλίνην ἐν τῇ χιλινῇ, καὶ ἡ μήτηρ τούσσας τὸ βρέφος ἐν δραμαστικοῖς περὶ αὐτῷ, καὶ ὁ κύνος τίθεται εἰς φυλακήν, ἐνώ αἱ γυναικεῖς μεταβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Πολλάκις περὶ τὰ 30 βρέφη βλέπει τις τελειώματα ποιούτοτρόπως ἐν τῇ χιλινῇ.

Ο ΠΤΑΡΜΟΣ

Κατὰ κανόνα, δ' πταρμὸς εἶγατε εἰδοποίησις ἡν ἡ φύσις δίδει δὲ τι μέρος τι τοῦ σώματος εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς φυχροτέραν θερμοκρασίαν ἢ δύον τὰ ἄλλα μέρη, καὶ δὲ τὸ πταρνίζομενος «λαμβάνει κρυσταλληματά». Μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ποία ἡ ὀφέλεια τοῦ πταρμοῦ; Διανοίγει τοὺς πόρους δλοκλήρου τοῦ σώματος καὶ προξενεῖ ἐλκφρὸν διαπνοὴν ἡτις ἀπορρίπτει τὸ κρυσταλληματά. Παχεῖς σπανίως πταρνίζεται πλειότερον ἢ δις, διδύτι εὐκολος ἡ διαπνοὴ ἐν νεαρῷ ἡλικίᾳ ὃ γέρων ἀπεναντίας πταρνίζεται πολλάκις. Εἰναι δύσκολος ἡ διαπνοὴ εἰς αὐτόν. Οταν τις κάθηται εἰς ἀνοικτὸν παράθυρον, καὶ πταρνίζεται, ἡ φύσις λέγει αὐτῷ διτι λαμβάνει κρυσταλληματά. Τότε ἀμέσως πρέπει νὰ ἐγερθῇ, νὰ περιπατήσῃ, καὶ νὰ πλη πτήριον πληρεῖς φυχροῦ ὄδατος διατηρήσῃ τὴν ἐλαφρὰν διαπνοὴν ἢν δ' πταρμὸς θήκεν εἰς κληνησιν. Εάν τοῦτο πράξῃ δὲν θέλει εἰπή θετερώτερον διτι ἐκρυσταλληματεῖ τὴν κεφαλήν, τὸ στήθος, ἢ τοὺς πνεύμονας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ.

....**Ἐγειτονίδιος σύνγχαλων** ἀπὸ καρδιας τὴν σύνταξην τῆς Αθηναϊδός, ἡτις εἴραι, κατ' ἔμε, τὸ καλλιστο τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων καὶ ἐκδιδομένων παρ' ἡμῖν περιοδικῶν, ως περιέχον ἐν πάσι τοῖς θέμασι καὶ τὸ διάτας τῆς χριστιανικῆς πτοτεως δὲν ἴκαροποτεῖ βεβαίως τὰ Ισχυρὰ (μωρὰ) πτενύματα τῶν Perar καὶ Iouliarōn, οὐτειρες, διὰ τὴν δυντυχίαν τῆς πατριδος μας, δὲν εἴραι οὐλγοι καὶ ἐν τῇ παρούσῃ γετερῃ, διερικανοποιεῖ δύως τὸν ἡμέτερον λόγον. Εἴθε τὰ συντελέση καὶ αὐτη εἰς τὴν καταστολὴν τῆς ἀπιστίας ἐν τῷ μέλλονι διὰ τῆς διαδόσεως τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν.

Λαμπτ, τῇ 6 Ιανουαρίου 1878.

Γιατέρες κλπ.

Γ. Ι. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΔΑΟΣ
Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν.